

Hvad tjener Danmarks interesser bedst? Det er i hvert fald politikerne, der har ansvar for at træffe de beslutninger og varetage de interesser. Det kan man ikke stille nogen andre til ansvar for.

Til hr. Albrechtsen: Svaret er bekræftende. Regeringens politik i den kommende regeringskonference, det er en smal conference, som ikke indbefatter f.eks. diskussion om flertalsafgørelser på skatteområdet.

Frank Dahlgaard (UP):

Ja, tak for svaret, som jo delvis var, at når det alligevel er politik, så er det, fordi ministeren er politiker, og når politikere agerer, så er det politik. Men en politisk union eller integration i politisk retning, det handler jo om andet end det, der står i Maastrichttraktaten og Amsterdamtraktaten, som vi alle sammen kan læse – nogle af os kan oven i købet forstå det, det er ikke mange – nemlig: Hvad fører udviklingen uvægerligt med sig?

Dér er mit spørgsmål til ministeren – for det første: Er det ikke korrekt, at historiens lære er, at alle tidligere møntunioner mellem betydende lande, altså bortset fra store lande, som har miniputstater ved siden af sig, men mellem ligeværdige lande med fælles mønt, ikke har overlevet, medmindre der kom en politisk overbygning på, enten i form af en direkte fælles regering eller på anden måde?

Op er det ikke også derfor, man må forvente, og er det ikke det, ministeren også forventer, at der i processen med denne her euro og ØMU kommer fælles arbejdsmarkedspolitik, fælles socialpolitik, fælles skattepolitik eller i hvert fald nogle retningslinjer, som man har at holde sig til fra Bruxelles' og Frankfurts side?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Nu kom så endelig hr. Frank Dahlgaards skjulte dagsorden frem, formuleret ganske glimrende klart af hr. Frank Dahlgaard selv.

Når hr. Frank Dahlgaard bruger ordene »politisk projekt« eller »politisk union«, så ligger der bag ved det – fordi hr. Frank Dahlgaard er modstander og har den opfattelse, det anerkender jeg – at det betyder på et eller andet tidspunkt en overstatslig regering, en overstatslig institution.

Mit svar til hr. Frank Dahlgaard er: Det er ikke min opfattelse, og jeg mener, at det er en forkert opfattelse. Uenigheden består i, at jeg synes, at den konstruktion, der er lavet, er en

total ny konstruktion, som ikke er set før i verdenshistorien med en anden måde at samarbejde på og have en møntunion på, end vi har set før, belært af tidligere tiders negative erfaringer.

Op er jeg tror på, at den idé er rigtig, og den tjener Danmark, og den tjener Europa.

Så jeg ser ikke en politisk overbygning af overstatslig karakter. Jeg ser ikke for mig et fælles skattesystem i EU. Det er mig fuldstændig ubegribeligt, at nogen kan påstå, at det er det, der er nødvendigt, for at få tingene til at hænge sammen, eftersom der ikke på noget møde, hvor jeg har deltaget i 7 år som minister og arbejdet med de her spørgsmål, har hørt én anden minister fra et andet land tale om, at det skulle være nødvendigt.

Frank Dahlgaard (UP):

Nu begynder det jo at blive interessant, for ministeren svarer jo, at det er ministerens vurdering, at der ikke kommer den dér politiske overbygning, og at det her er noget helt unikt og specielt.

Nu er det vel sådan, at den latinske møntunion og den skandinaviske møntunion og alle mulige andre møntunioner, f.eks. den tyske møntunion og den amerikanske møntunion – de to sidste eksisterer jo i dag, og der er også en politisk overbygning med fælles regering; de to første eksisterer ikke i dag, der var jo ikke nogen politisk overbygning – alle sammen har været specielle på deres facon, og at intet er nøjagtig som før, og det gælder jo også her.

Men når ministeren så siger, at det er ministerens opfattelse, at det sker ikke, vil ministeren så ikke medgive, at der er andre, der har andre opfattelser, f.eks. formanden for Europa-Kommissionen, Romano Prodi, der den 4. maj i år i forbindelse med sin udnævnelse for det første har betegnet sig selv som statsminister i Europas første regering, og for det andet udtalte, at der var behov for nogle fælles retningslinjer for socialpolitikken og for skattepolitikken. Er det ikke korrekt?

Økonomiministeren (Marianne Jelved):

Jeg synes, at det er ethvert menneskes ret, uanset hvor man er placeret henne i systemet, hvilket arbejde man har – og herunder er det også hr. Frank Dahlgaards ret – at forfægte sine synspunkter. Det hører med til et åbent demokrati. Jeg anerkender, at der er nogle, der har andre opfattelser end dem, jeg har givet udtryk